Jogszabályfigyelő 2020 – 4. hét

Alábbi cikkünkben, tekintettel arra, hogy a 2020/10–11. számú Magyar Közlönyökben szakmai közérdeklődésre számot tartó újdonság nem jelent meg, a joggyakorlatot befolyásoló döntések, illetve a kúriai közlemények közül válogattunk.

E heti összeállításunkban a Kúria joggyakorlat elemző csoportjainak idei évre vonatkozó vizsgálati témáiról, valamint a frissen közzétett bírósági döntésekről olvashatnak.

Tartalom:
A Kúria joggyakorlat-elemző csoportjainak 2020-as munkaterve
Az üzletrész örökösének taggá válása
A kötelesrész alapját a leszármazónak biztosított zálogjog értéke nem csökkenti

A Kúria joggyakorlat-elemző csoportjainak 2020-as munkaterve
A kártalanítás és a feltételes szabadságra bocsátás feltételei a büntetés-végrehajtási bírói gyakorlatban, az emberkereskedelem értelmezésével kapcsolatos bírói gyakorlat, a nemzetközi magánjogról szóló 2017. évi XXVIII. törvény bírói gyakorlata, továbbá az építésügyi hatósági eljárások, illetőleg az atipikus foglalkoztatási formák bírói gyakorlata lesz a Kúria joggyakorlat-elemző csoportjainak vizsgálati területe az idei évben – olvasható a témával kapcsolatos közleményben.
A kutatásba a társ-hivatásrendek és a kapcsolódó tudományterületek képviselői is bevonhatók a bírák mellett. A csoportvezetők márciusban „ismertetik hipotéziseiket", majd a vizsgálat végeztével valamennyi csoport összefoglaló véleményt készít az eredményeiről, amelyeket a Kúria honlapján is közzétesznek majd.
A közlemény itt olvasható el:
https://www.kuria-birosag.hu/hu/sajto/kartalanitas-es-felteteles-szabadsagra-bocsatas-felteteleit-vizsgalja-iden-kuria-joggyakorlat

Joganyag: –
Módosította: –
Megjelent: www.kuria-birosag.hu
Hatályos: –
Megjegyzés: –

Az üzletrész örökösének taggá válása
A korlátolt felelősségű társaság üzletrészének az örököse az örökség megszerzésével nem válik automatikusan a társaság tagjává, külön kérnie kell a bejegyzését a tagjegyzékbe. Ha a társaságnak nincs ügyvezetője, e kérelmet a társaság tagjaihoz kell intézni. A taggá válás egyik feltétele, hogy az örökös a társasági szerződés rendelkezéseit magára nézve kötelezőnek ismerje el – olvasható a Kúria BH2020. 19. szám alatt közzétett eseti döntésében.
A hagyatékátadó végzés ugyanis kizárólag a hagyaték átszállását és az örökösi minőséget tanúsítja, nem minősül az örökös jognyilatkozatának, így nem tekinthető a tagjegyzékbe történő

bejegyzési kérelemnek sem. Az eseti döntés alapjául szolgáló per tényállása szerint az örökös „által írt levelek tagbejegyzés iránti kérelmet nem, kizárólag az üzletrész tulajdonjogának öröklés útján történt megszerzéséről való tájékoztatást, bejelentést tartalmaznak."
A Kúria álláspontja szerint, ha a fent említett levelek vagy azok valamelyike, a tartalmuk alapján akként lettek volna értelmezhetők, hogy az örökös kérte a taggá válásának a bejegyzését a tagjegyzékbe, kizárólag akkor lettek volna alkalmasak joghatás kiváltására, ha e leveleket az örökös a társaság valamennyi tagjának megküldi, mivel az örökhagyó halála folytán a társaságnak nem maradt ügyvezetője. A Ptk. 3:170. § (1) bekezdésében szereplő előírásnak a helyes, a Ptk. 3:25. § (3) bekezdésével analóg értelmezése alapján ugyanis az örökös akkor is előterjesztheti a tagbejegyzés iránti kérelmét, ha a társaságnak nincs ügyvezetője, de csak oly módon, hogy ez esetben a jogszabály által előírt tartalmú írásbeli kérelmét a társaság minden tagjának megküldi – derül ki az eseti döntésből.

Joganyag: BH2020. 19. szám
Módosította: –
Megjelent: Bírósági Határozatok 2020/1.
Hatályos: –
Megjegyzés: joggyakorlat egységesítése

A kötelesrész alapját a leszármazónak biztosított zálogjog értéke nem csökkenti
A BDT2020. 4125. szám alatt közzétett bírósági döntés értelmében: „Ha az örökhagyó a tulajdonában álló ingatlanra ingyenes (szívességi) juttatásként a leszármazója lakásvásárlása érdekében felvett banki kölcsönhöz dologi biztosítékot (zálogjog) enged, utóbb a kötelesrészre jogosult igénye szempontjából a kötelesrész alapja az ingatlannak az ingyenesen nyújtott biztosíték értékcsökkentő hatása nélkül számított értéke. A kötelesrész alapját a leszármazó által ténylegesen felhasznált tartozás nem csökkenti."
A konkrét perben a kötelesrészre jogosultak vitatták az örökhagyó ingatlanát terhelő zálogjog és kölcsöntartozás hagyatéki teherként történő feltüntetését. Hivatkoztak arra, hogy a kölcsön kizárólag az örökös érdekében került felvételre, az abból befolyó összeget is kizárólag az örökös használta fel, és a kölcsönt is egyedül ő fizette vissza. Mindezek alapján a kölcsön nem tekinthető az örökhagyó tartozásának az álláspontjuk szerint, ezért a kötelesrész alapjának a meghatározásakor nem vehető figyelembe hagyatéki tartozásként.
Az örökös ezzel szemben akként védekezett – elismerve, hogy a kölcsönösszeget egyedül ő maga használta fel, és a kölcsön törlesztőrészleteit is kizárólag ő fizette meg –, hogy az örökhagyó egyetemleges adóstárs és zálogkötelezett volt a kölcsönszerződésben, így a halálának pillanatában fennálló tartozás összege hagyatéki tehernek minősül, így az adott ingatlan értékét illetően ezen összegekkel csökkentve kérte a kötelesrész alapját meghatározni.
A bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azonban azt állapította meg, hogy a kölcsöntartozás kizárólag az örökös tartozása volt, „az örökhagyónak a szerződésbe emelésére az alperes teljesítőképességének biztosítékaként került sor."
A Szegedi Járásbíróság döntése szerint: „a kölcsöntartozásból fennálló tartozás nem az örökhagyó tartozása volt, így azt hagyatéki tartozásként nem lehet figyelembe venni, ezért az a kötelesrész alapját csökkentő tételként sem értékelhető. Az ingatlan dologi biztosítékul való lekötése olyan ingyenes (szívességi) juttatásnak minősül, amely – más szempontból – a kötelesrész alapjához számítható."

Joganyag: BDT2020. 4125. szám
Módosította: –
Megjelent: Bírósági Döntések Tára (BDT) 2020/1.
Hatályos: –
Megjegyzés: joggyakorlat egységesítése